

ОДИН

Джосш

П оки світлофор горів червоним, я одним оком глянув на повідомлення.

Селеста. Я тобі ані centa не дам, Джоше. Пішов ти.

— Чорт, — вилаявся я собі під ніс і кинув телефон на пасажирське сидіння. Так я й думав, що вона так вчинить. кине мене в повній дупі. *От лайно.*

Я залишив їй повний дім речей — попросив лише оплатити половину рахунку в «Лоу»². Я щедро подарував їй побутову техніку на півтори тисячі доларів — а міг би й продати, бо кредитка й розстрочка оформлені на мое ім'я. І, звісно, саме я виявився козлом, бо поїхав зі штату через нову роботу за три місяці після нашого розриву.

У мене є максимально вірогідна інформація, що вона зараз зустрічається із чуваком, на ім'я Бред.

Сподіваюся, Бредові до смаку моя неіржавна газова плита *Samsung* із двома духовками.

Я повільно повз у бербанкській ранковій тягучці, крізь відчинене вікно до мене долітав запах розпеченого

² Американська мережа крамниць товарів для дому.

асфальту. Навіть у неділю на дорозі повно машин. Необхідно полагодити кондиціонер, якщо хочу вижити в Каліфорнії, — ще одна витрата, яку я навряд чи можу собі дозволити. Треба було йти в крамницю пішки. Либонь, дістався б туди швидше, ще й бензин зекономив би, а він тут коштує вдвічі дорожче, ніж у Південній Дакоті.

Мабуть, весь цей переїзд — кепська вигадка.

Це місце мене з торбою пустить. Я маю влаштувати найкращому другові парубочу вечірку, а я витратився на переїзд, проживання тут також значно дорожче... а тепер ще й це лайно.

На світлофорі загорілось зелене світло, і я газонув. Аж тут пікап переді мною різко загальмував, я за інерцією вдарив його в задній бампер.

От лайно. Та ну, що за жарти.

За останні тридцять секунд мій день офіційно зруйновано двічі. А ще навіть не восьма ранку.

Інший водій завернув на паркувальний майданчик біля супермаркету «Вонс» — висунув руку з вікна і помахав мені, запрошуючи їхати за ним. Це виявилась жінка — на руці в неї був браслет. Вона примудрилась помахати якомсь саркастично. Та пікап у неї непоганий. «Форд» F-150. Ще навіть на номерах з автосалону. Направду шкода, що я її вдарив.

Вона припаркувалась, я теж підтягнувся за нею, заглушив двигун і почав ритися в бардачку в пошуках паперів зі страхової. Тим часом жінка вистрибнула з автівки й побігла оглядати бампер.

— Агов! — гукнув я, виходячи з машини. — Перепрошую за це.

Вона відірвалась від огляду бампера й зміряла поглядом мене.

— Ага. Ви в курсі, що у вас було лише одне завдання? Не вдарити попередню машину, — іронічно нахиливши голову, зауважила жінка.

Вона була маленька. Десь п'ять футів. Мініатюрна. Спереду на її сорочці розтеклася темна мокра пляма. Каштанове волосся до плечей і карі очі. Мила. Разючий злий погляд.

Я почухав підборіддя. Сердиті жінки — моя спеціальність. Я добре вишколений: маю шість сестер.

— Нумо, подивимося, — зауважив я найспокійнішим голосом. — Побачимо, що в нас тут.

Я сів навпочіпки між нашими машинами й оглянув заподіяну шкоду, а вона стояла наді мною, схрестивши руки. Я підняв до неї погляд.

— Я зачепив лише гак для причепа. З вашою машиною все гаразд.

На моїй була невеличка вм'ятина, але то нічого.

— Думаю, не варто вплутувати сюди наші страхові.

Я не міг собі дозволити отримати позначку про автомобільну аварію. Для моєї роботи це згубно. Я підвівся й адресував їй питальний погляд.

Вона нахилилась і помацала гак. Він не хитався.

— Гаразд, — погодилась жінка, задовільнившись моїм вердиктом. — То що, ми закінчили?

— Гадаю, можемо завершувати.

Вона обійшла пікап навкруги і відчинила двері з пасажирського боку, а я попрямував до крамниці. Жінка пірнула всередину — коли вона лягла животом на сидіння, її ноги зависли в повітрі. Один шльопанець злетів, стукнувшись об асфальт.

Дупця в неї була гарна.

— Гей! — сказала вона, обернувшись до мене, коли я проходив повз. — Може, замість того щоб витріщатися на мою дупу, здобудеш мені серветок?

Попався.

Я вказав великим пальцем назад на своє авто.

— У мене в машині серветок немає.

— Думай нестандартно, — нетерпляче промовила вона.

Почуваючись трохи винним за те, що відверто захоплювався її принадами, — чи радше за те, що мене за цим спіймали, — я вирішив бути корисним. Повернувся до своєї машини, розстебнув спортивну сумку й витягнув звідти футболку. Коли простягнув ту жінці, вона вихопила її і пірнула назад у салон.

Я лишився стояти, здебільшого тому, що в неї була моя улюблена футболка, а ще й тому, що не міг поскаржитися на краєвид перед собою.

— Все гаразд?

Я спробував глянути поверх неї на передне сидіння, але вона затулила мені огляд.

Маленький світло-коричневий песик із білим підборіддям загарчав на мене крізь заднє вікно. Такий собі крихітний песик, з тих, кого носять у сумочці. Я пирхнув. Він був вбраний у справжній одяг.

— Я розлила каву в новому пікапі мого друга, — сказала жінка зсередини.

Вона загубила другий шльопанець на стоянці й тепер босоніж спиралась пофарбованими червоним лаком пальцями на підніжку.

— Тепер усе заляпано кавою. Це нікуди не годиться.

— Твій друг козел чи що? Це був нещасний випадок.

Вона обернулась і глянула на мене так, ніби я вдарив її собаку ногою.

— Ні, він не козел. Це ти козел. Ти, напевно, писав комусь повідомлення.

Зухвала дівка. Втім, надто мила, щоб її боятися. Мені довелося добряче постаратися, аби кутики моїх губ не поповзли вгору. Я відкашлявся.

— Нікому я не писав. Ти сама без причини *вдарила* по гальмах.

— У мене була поважна причина — мені потрібно було *зупинитись*.

Жінка повернулася до наведення ладу.

Підозрюю, що вона пролила на себе каву й рефлексивно натиснула на гальма. Але дражнити ведмедя палицею дурних немає. Ну... бо я навчений.

Я засунув руки в кишені і погойдався на п'ятах, мружачись на паркувальну вивіску «Вонсу» ліворуч від мене.

— Гаразд. Приємно було з тобою поспілкуватися. Коли закінчиш, залиш мою футболку на лобовому склі.

Вона залізла на пасажирське сидіння і грюкнула дверцятами.

Я похитав головою й, посміюючись, пішов до магазину.

Коли повернувся, її вже не було, як і моєї футболки.

ДВА

Крістен

Шон поставив стілець посеред кімнати відпочинку рятувальної частини спинкою вперед й осідлав його обличчям до мене. Він вмовився так, щоб якомога більше мені дошкуляти.

Я сіла на одне з брунатних шкіряних крісел-гойдалок, що стояли перед телевізором. Мій йоркширський тер'єр Каскадер Майк виліз мені на коліна й щось собі бурчав.

Шон підняв брову й кинув на мене погляд з-під свого ідіотського начесаного кока.

— Привіт, дівчинко. Думаєш про те, що я сказав? — з широкою усмішкою спитав він.

— Ні, Шоне, дякую. Нічого мексиканського в мені немає, та я й не хочу.

Я нахилилася вперед, поклавши долоню на голову свого песика, і в цей момент у кухню зайшов начальник частини Хав'єр, який проходив коридором.

— Шоне, хочу, щоб ти знав: якщо мені знадобиться штучне дихання рот у рот, а ти будеш останнім параме-

диком на планеті, то на мій похорон краще не приносити квітів, а зробити пожертву в ASPCA³.

Хав'єр розсміявся й налив собі кави, а Брендон, що сидів у сусідньому кріслі, гикнув з-за книжки, яку читав:

— Шоне, йди геть.

Той підвівся та забрав свій стілець. Тягнучи його назад до столу, він щось бурмотів собі під ніс.

З вбиральні вискочила Слоан. Вона була в тій білій лляній спідниці, яку купила, коли ми були в Мексиці, і в сандаліях зі шнурівкою довкола литок. Слоан була схожа на Елену Троянську.

Моя найкраща подруга має надзвичайно гарний вигляд. Білявка, коса до пояса, кольорові татуювання вздовж лівої руки, блискучий камінчик в обручці. Брендон — її особистий рятувальник і, відповідно, наречений.

Сьогодні неділя. Сімейний день, коли четверо чергових могли приводити членів родини й друзів на сніданок. Цього ранку ми зі Слоан тут єдині зайти. Дружина Хав'єра разом із дочками в церкві, а в Шона дівчини немає.

Уявіть собі.

Офіційний привід мого візиту — це Джош, четвертий член бригади, з яким ми поки що не знайомі.

Джош — найкращий друг Брендона, щойно перевівся з Південної Дакоти на посаду водія-механіка рятувальної частини. Він буде дружбою Брендона, а я буду почесною дружкою Слоан на їхньому весіллі, яке відбудеться

³ Американське товариство запобігання жорстокому поводженню з тваринами.